



مقام معظم رهبری در پیامی به مناسبت حج تأکید کردند

## مقاومت ملت‌ها در برابر دخالت و شرارت آمریکا

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در پیامی به مسلمانان جهان به مناسبت ایام حج، استمرار حسرت دل‌های مشتاق از حضور در ضیافت بیت‌الله را امتحانی گذرا خواندند و با تأکید بر لزوم کمرنگ‌نشدن...

صفحه ۴

سه‌شنبه ۲۹ تیر ۱۴۰۰ | ۹ ذی‌الحجه ۱۴۴۲ | ۲۰ جولای ۲۰۲۱



مأموریت محسنی‌اژه‌ای به دادستان خوزستان:

## موضوع آسیب‌دیدگان و کشته‌شدگان را دنبال کنید

گروه سیاست: رئیس قوه قضائیه در جلسه شورای عالی قوه قضائیه با تقدیر از سفر هیئت ویژه بررسی مشکلات آب مردم خوزستان به این استان گفت: بررسی مسئله مشکلات آبی خوزستان و ارائه گزارش آن به دولت کار لازمی بود...

صفحه ۲

سال هجدهم | شماره ۴۰۵۶ | ۱۲ صفحه | ۷۰۰۰ تومان

### تترها

دست‌زد دوباره پارلمان نشینان به نمایندب حزب مؤتلفه

## شکست میرسلیم یا مؤتلفه؟

صفحه ۲

رئیس کل سازمان نظام پزشکی:

## رد صلاحیت‌های گسترده در انتخابات نظام پزشکی سیاسی بود

صفحه ۹

علیرضا دبیر:

## خانه‌کشتی را حکومت نظامی کردم

صفحه ۱۱

## ابهامات تازه درباره دریافت کنندگان ارز دولتی

صفحه ۵



## به یاد «مریم میرزاخانی» یک اسطوره

صفحه آخر

### حرف اول

## وقتی اقتصاد در حاشیه است

حسین حقگو . کارشناس اقتصادی

رئیس اتاق ایران در نشست اخیر این بزرگ‌ترین نهاد بخش خصوصی کشور بر یک نگرانی عمده فعالان اقتصادی در دولت آینده تأکید کرد:

رعایت نکردن منطق اقتصاد و غلبه سیاست بر اقتصاد. «به نظر می‌رسد مسائل اقتصادی در ایران بیش از آنکه به هنر مدیریت مربوط باشد، به میزان مقیدبودن به آموزه‌های دانش اقتصاد و رابطه اقتصاد و سیاست مربوط است» (سایت اتاق ایران- ۱۴۰۰/۴/۲۷). این نگرانی به نظر نگرانی بحقی است؛ چنان‌که در نشست اخیر جناب آقای رئیسی با گروهی از اقتصاددانان نیز این معضل قابل مشاهده بود. در اینجا به دو، سه نکته دراین‌باره اشاره می‌شود:

۱- رئیس دولت سیزدهم در این نشست ضمن طرح دیدگاه‌های اقتصادی خود، محور تمرکز دولت‌ش را «تحقق عدالت و مقابله با فساد» به‌عنوان خواسته‌های اصلی مردم عنوان کرد. ایشان ضمن تأکید بر نظام «برنامه‌ریزی» برای اداره کشور، مخالفت خود را با تصدی‌گری دولت اعلام و خصوصی‌سازی را سیاستی صحیح که بد اجرا شد، عنوان کرد. این مجموعه دیدگاه‌ها در ظاهر تفاوت چندانی با دیدگاه رئیس دولت فعلی و مستقر ندارد؛ اما با نگاهی دقیق‌تر و با توجه به سوابق و خاستگاه سیاسی هریک از این دو رئیس دولت، تفاوت نظری مهمی آشکار می‌شود.

ادامه در صفحه ۴

### یادداشت

## تبصره‌های قانونی به زیان تولیدکنندگان و مطبوعات

**مهدی بگری فعال رسانه**

مقارن با دوم خرداد سال جاری «قانون مالیات بر ارزش افزوده» در مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید و در تاریخ دوازدهم همان ماه نیز تأیید شورای نگهبان قانون اساسی را گرفت. یک‌ماه بعد یعنی در تاریخ ۱۲ تیر سال جاری نیز رئیس دولت، قانون مذکور را برای اجرا اما دستگاه‌های مجری قانون ابلاغ کرد. به عبارت دیگر این قانون از سه نهاد مهم و متولی عبور کرده تا به مرحله اجرا برسد؛ اما مراجعه به فصل سوم این قانون که تکلیف کالا و خدمات‌دهندگان معاف از مالیات بر ارزش افزوده را تعیین می‌کند، با ابهام‌های بسیار قابل توجه و مهمی همراه است. در بند سوم از بخش خدمات، ذیل فصل معافیت‌ها از مالیات بر ارزش افزوده چنین آمده است: «خدمات زینک، چاپ، انتشار روزنامه اعم از کاغذی یا الکترونیکی، کتاب، نشریه و خدمات نشر و توزیع آنها به‌استثنای مؤسسات کمک‌آموزشی و کنکور و هرگونه تبلیغات کالا و خدمات داخلی در روزنامه‌ها و نشریات». همان‌طور که ملاحظه می‌شود، این بند از دو بخش مجزا تشکیل شده است...

ادامه در صفحه ۵

### یادداشت

## دامداری‌ها آخرین قربانیان ارز ترجیحی

**عبدالحسین طوطیابی پژوهشگر کشاورزی**

دامداری به عنوان شاخه‌ای مکمل با دیگر فعالیت‌های بخش کشاورزی، همواره از مشاغل سخت و پردغدغه محسوب می‌شود. صرف‌نظر از اینکه دام به عنوان سرمایه‌ای آسیب‌پذیر است، اما در خلال بهره‌برداری و ایجاد انس عاطفی و احساس مسئولیت برای ادامه حیات دام بر دشواری‌های دامدار برای تأمین نهاده‌های نگهداری و بهره‌برداری افزوده می‌شود. در حال حاضر این گروه از تولیدکنندگان از یک سو با بحران خشک‌سالی و کاهش تولید علوفه داخلی و از سویی دیگر با ادامه تحریم و جهش‌های افزایشی بهای ارز، در تنگنای تأمین نهاده‌های وارداتی هستند. نهاده‌هایی که قرار بوده از طریق ارزهای ترجیحی (دلار چهارهزارو ۲۰۰ تومانی) تأمین شود، اما متأسفانه مسئولان تولید در بخش کشاورزی مانند گذشته به جای پیش‌بینی پیامدهای بحران پیش‌رو، باز هم از قافله عقب افتادند؛ متولیان‌کی که تا آخرین‌های روزهای سال گذشته و با وجود اندک‌زمان به‌جامانده از عمر دولت خود را به عزل و نصب‌ها و شرکت در مراسم تودیع و معرفی‌ها یا در کلیشه‌های تکراری همایش‌ها سرگرم کرده بودند. آنها در شرایطی در افتتاحیه و اختتامیه این مراسم‌ها از جهش تولید و آینده‌پروغ بخش کشاورزی بسیار گفتند که حتی مجال این را که برای سطوح کشت پیاز، هندوانه و... برنامه‌ریزی داشته باشند، از دست دادند؛ درحالی‌که هم‌زمان دامداران برای تأمین غذای دام‌هایشان خود را به آب و آتش می‌زدند. سال‌هاست که مدیریت بخش کشاورزی کشور یا به بهانه تولید از منابع تجدیدناپذیر هزینه و صیانت از آنها غفلت کرده با توجه حمایت از مصرف‌کننده تا نواسته‌اند بر کرده تولیدکنندگان فشار آورده‌اند. تولیدکنندگانی که برای این دستگاه اجرائی باید به مثابه سربازان خط‌شکن در جدال با گرسنگی باشند، اما آنها را بی‌قوت و ابزار به حال خود رها کرده‌اند. ازجمله در سال ۱۳۹۸ در بزنگاهی که امکان صادرات پیاز فراهم شد با توجه حمایت از بازار مصرف، صدور پیاز را ممنوع کردند تا ثابت کنند که برای کنترل تورم دیواری کوتاه‌تر از این قشر زحمتکش نمی‌یابند. اکنون هم در زنجیره تولید فرآورده‌های دامی و برای حمایت از این بازار و به بهانه توزیع نهاده‌ها با ارز ترجیحی، اجازه افزایش و تطبیق قیمت شیر متناسب با هزینه‌های تولید را ندادند.

ادامه در صفحه ۹

## چرا در محاسبه ترافیک بین‌الملل کاربران تلگرام، از ملت پول اضافی گرفتید؟

# سؤال از وزیر برای پیام‌رسان فیلترشده

صفحه ۴



## عبدخدایی: ۱۳ ماه بعد از ۳۰ تیر مصدق با چند تانک ساقط شد!

عکس: مهدی حسینی



## مجلسی: کاش بعد از ۳۰ تیر الله‌یار صالح نخست‌وزیر شده بود

عکس: سهند نادی، شرق

صفحه ۲

### یادداشت

## ضرورت اصلاح ساختار «دستگاه امنیتی»

بروز یک حادثه امنیتی در بین آنها گم شود. همین کار را در مورد مبارزه با قاچاق کالا نیز انجام دادیم. وظایف گم‌رک را که در تمام کشورها پیشانی مبارزه با قاچاق کالا است، از آن گرفتیم و در ستاد مبارزه با قاچاق کالا که متشکل از ۲۴ سازمان است، متمرکز کردیم و امروز کسی در کشور نمی‌پرسد که «قانون مبارزه با قاچاق کالا» که مجلس شورای اسلامی تصویب کرد و این وظایف را از گم‌رک ستاند و بین ۲۴ سازمان توزیع کرد، چقدر توانست جلوی ورود کالای قاچاق به کشور را بگیرد؟! به‌راستی چرا باید وزیر اطلاعات آزادی عمل خود را در یک سازمان بزرگ اطلاعاتی مورد پسند نمایندگان مجلس قرار دهد و به خاطر ترس از سؤال، استیضاح و تحقیق وزیر اطلاعات دولت اصلاحات برعکس ایشان معتقد است که در ۱۰ سال اخیر نفوذ موساد در بخش‌های مختلف کشور به حدی رسیده است که جا دارد همه مسئولان جمهوری اسلامی برای جان خودشان نگران باشند. مقایسه فرمایشات او دو فرد امنیتی کشور، «شخصیت‌ها» را سردرگم می‌کند که بالاخره آیا باید نگران جانشان باشند یا نباشند؟! اما صرف‌نظر از تفاوت دیدگاه این دو مقام امنیتی کشور، اتفاقاتی نظیر ترورها و انفجارهای اخیر از یک سو و ادامه نبرد اطلاعاتی بین ایران و آمریکا، اروپا و در رأس آنها اسرائیل از سوی دیگر، اصلاح «ساختار» مهم‌ترین نهاد امنیتی کشور را بیش از پیش در دوره فعلی ضروری می‌کند؛ زیرا ما امروز در فضای جنگ تمام‌عیار اطلاعاتی با آمریکا و اسرائیل قرار داریم و این فضا ترکیبی از عملیات روانی و عملیات سایبری، تحرکات نظامی، دیپلماسی عمومی و القای رعب و وحشت است؛ و در این نبرد لحظه‌ای نباید از اندیشیدن به آمریکا و تمرکز بر اسرائیل و تشخیص راهبردها و الگوی رفتاری آنها غافل بود. امروز در بسیاری از کشورها پیچیده‌ترین و شگفت‌انگیزترین «سازمان‌های اطلاعاتی» را با توجه به نیازهای روز، مجدداً «معماری» و «به‌روزرسانی» می‌کنند تا وضعیت سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، تاریخی و سنتی خود را ایمن و دست‌نخورده نگه دارند. اما گویا ترس از ایجاد «قدرت متراکم» که لحظه‌ای ما را در طراحی تشکیلات سازمان‌های این کشور و اجرای اصل ۳ قانون اساسی یعنی «ایجاد نظام اداری صحیح و حذف تشکیلات غیرضرور» رها نمی‌کند، باعث شده است که ما برخلاف بسیاری از کشورهای بزرگ دنیا به‌جای اینکه «سازمان اطلاعاتی» داشته باشیم، «وزارتخانه اطلاعات» تشکیل دهیم و وظایف منحصربه‌فرد آن را بین دستگاه‌های دیگر به اشتراک بگذاریم تا مسئولیت نهایی در هنگام یک بار دیگر بازنگری شود.

ادامه در صفحه ۵

### سرمقاله

## دیپلماسی در کابینه رئیسی (۳)

**جاوید قربان‌اوغلی**

وزارت امور خارجه در ایران مانند بسیاری دیگر از کشورهای جهان مسئولیت «اجرائی دیپلماسی» را در چارچوب‌های مصوب نهادهای بالادستی بر عهده دارد. این نهاد در ایران «شورای عالی امنیت ملی» است که بر اساس اصل ۱۷۶ قانون اساسی ریاست آن بر عهده رئیس‌جمهور بوده و اعضای آن عبارت‌اند از «رؤسای قوای سه‌گانه، رئیس ستاد فرماندهی کل نیروهای مسلح، مسئول امور برنامه‌بودجه، دو نماینده به انتخاب مقام رهبری، وزیر امور خارجه، کشور، اطلاعات و حسب مورد وزیر مربوط و عالی‌ترین مقام ارتش و سپاه». این شورا در قانون اساسی ۱۰ سال اول انقلاب وجود نداشت و در بازنگری قانون اساسی (۱۳۶۸) به‌عنوان اصل ۱۷۶ جایگزین شورای عالی دفاع شد. وزیر خارجه در کنار وزرای کشور (و رئیس شورای امنیت با حکم رئیس‌جمهور) و اطلاعات که از اعضای ثابت و دارای حق رای این شورا هستند به دلیل مسئولیت حساسی که قانون بر دوش آنان گذاشته از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند. به مصداق «شرف‌المکان بالمکین» اگر «مکان» را سازمان اداره وزارتخانه‌های فوق فرض کنیم، وزن و اعتبار وزیر مکین جایگاه و نقش هریک از این وزارتخانه‌ها را در نظام اداره کشور مشخص خواهد کرد. نگاهی گذرا به نقش و تأثیر وزارت خارجه در سیاست خارجی از زمان سروسامان‌یافتن آن در نیمه دوم سال ۱۳۶۰ و رای مجلس به ولایتی تا دوره هشت‌ساله طرف نمایانگر مسیر نزولی جایگاه این وزارتخانه در مسئولیت مهم مدیریت «روابط خارجی» کشور است. ولایتی در هشت سال اول مدیریت بر دستگاه دیپلماسی نقش مهمی در بازسازی، تربیت نیروی انسانی (کارشناسی) و ارتقای جایگاه وزارت امور خارجه در نظام اداری کشور داشت. از نظر مدیریتی با وجود وابستگی به یک جناح سیاسی (که در آن زمان به این شدت متنوع و متکثر نبود) رواداری قابل‌تحسینی در بهره‌جستن از افراد با دیدگاه‌های سیاسی متفاوت داشت. از آغازین روزهای بهمن ۵۷ سیاست خارجی، یکی از کانون‌های اصلی مناقشات جناح‌های داخل کشور بود و تحولات تأثیرگذاری بر روند انقلاب و اداره کشور گذاشت تا جایی که مهم‌ترین فرازهای نامه معروف میرحسین موسوی در تابستان ۱۳۶۷ «مسئول‌الاختیارشدن دولت در سیاست خارجی» و تأکید بر اینکه «همه‌جا صحبت از سیاست‌های خارجی دولت جمهوری اسلامی است، بدون آنکه دولت از این سیاست‌ها که در همه‌جای کشور و جهان بیان می‌شود، خبر داشته باشد» بود؛ باین‌حال حمایت امام خمینی و اعتماد ویژه رئیس‌جمهور وقت (آیت‌الله خامنه‌ای) به ولایتی، او را در جایگاهی قرار داده بود که دخالت دیگر نهادها در مسئولیت‌های وزارت خارجه به سهولت ممکن نبود. دوره دوم وزارت در سکانداری ۱۶ساله ولایتی بر وزارت خارجه در دولت سازندگی تفاوت‌های چشمگیری در هشت سال اول داشت. ساختار یکپارچه وزارت خارجه به هم ریخت. از نفوذ و تأثیرگذاری معاونان کم‌تعداد ولی بانگیزه و پرکار و مدیران بخش‌های سیاسی در ساختار و روند تصمیم‌سازی کشور در عرصه سیاست خارجی کاسته شد. در یک نگاه واقع‌بینانه دلیل این امر را می‌توان در افزایش رقابت‌های داخلی، رشد شتابان و تأثیر خارج از حفظ ساختارها، مانعیت از دست‌اندازی نهادها نظامی، اطلاعاتی و فرهنگی که به تعبیر یکی از همکاران «بیشترین ظرفیت را در اجماع‌سازی داخلی داشت» بود. مهم‌تر از آن ولایتی به‌شدت نسبت به حفظ جایگاه وزارت خارجه اهتمام داشت. تحلیل‌های مدیران آن در جلسات سطح بالا و مراکز تصمیم‌گیری مسموم بود. دستگاه دیپلماسی به معنای واقعی «کارگزار» لایق و کارآمد منظومه سیاست خارجی کشور و گزارش‌های تهیه‌شده توسط کارشناسان آن از تأثیرگذارترین اسناد برای محافل، نهادها و مسئولان کشور تلقی می‌شد. رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر نه فقط معاونان و مدیران کل که حتی رؤسای ادارات سیاسی را به نام می‌شناختند. آنها در بالاترین جلسات مرتبط با سیاست خارجی، ارائه‌کننده موضوع جلسه بودند. بررسی و تحلیل روند‌های وزارت امورخارجه در چهار دهه اخیر نیازمند مطالعه‌ای عمیق و مستند و خارج از مجال این مختصر است. اجمالاً وزارت امورخارجه از آن جایگاه رفیع دهه ۶۰ و ۷۰ به نقطه‌ای سقوط کرد که در دهه ۸۰ رئیس‌جمهور سفراش را «دلال» نامید. معاونان وزیر را در ملاقات خود با رؤسای کشورهای و جلسات مرتبط با مسئولیتشان راه نداد.

ادامه در صفحه ۲